

2023 – ANUL IULIU MANIU !

Cetatea Cavalerilor

NR. 7(35) IULIE 2023

Nr. 7 (35)/ IULIE 2023

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOSINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

ȚARA LU' PAPURĂ VODĂ

General-locotenent dr. Grigore STAMATE

Cine nu a auzit de „Țara lu' Papură Vodă”?!

Fie și așa, în considerarea expresiei intrată de câteva secole în vocabularul românului. Credem, că mai toți. Chiar dacă puțini sunt aceia care mai au habar și de adevărata-i semnificație. Mă rog, important este că, în ținutul acela – cunoscut ca fiind Țara lu' Papură Vodă – înțelesul rezida în faptul, că fiecare făcea cam ce vrea. Cu câteva nuanțări, impuse de circumstanțe. Căci, într-un fel se prezentau lucrurile în Modova aflată sub domnia lui Ștefăniță cel Tânăr (1517-1527), unde el însuși se confunda cu respectiva poreclă și, altfel se prezentau în Țara Românească, mai exact în Oltenia, aflată la acea vreme sub administrație austriacă, unde se instaurase „domnia” lui Neagu Papură. De astă dată, fără de nicio poreclă.

Așadar, în Moldova – secătuită de o secetă teribilă – gloata ajunsese să macine până și papura, ca substitut al făinii de porumb. Bântuia foametea, iar urmașul marelui domnitor Vasile Lupu, devenit suveran la doar 11 ani, era complet depășit de situație. Cu toată priceperea, diplomația și îndârjirea hatmanului Luca Arbore de a menține Țara, pe linia de plutire.

În Oltenia, scoasă la mezat de către Imperiul Otoman, în urma păcii de la Passarovitz, din 1718, se instaurează ocupația austriacă. Administrație, care avea planuri mari cu acea Klaine Walachie (Valahia Mică), de dincoace de Olt. Și, astfel, potrivit izvoadelor istorice: „jugul de lemn turcesc este înlocuit cu jugul de fier austriac”. Numai că, în cazul de față, socoteala de acasă nu se potrivea cu cea din târg, pentru că locuitorii acestui ținut altfel au înțeles să accepte dictatul. Și, de aici, o întregă filozofie socială, care avea să reprezinte un segment de istorie, demn de avut în vedere de către viitorimea obedientă și fără de nicio reacție la ceea ce se întâmplă cu Țara aceasta.

În concret, spre deosebire de ceea ce ne fac nouă străinii astăzi, între care austriecii întrec orice măsură, în acea perioadă împotrivirea băștinașilor și tertipurile la care au apelat pentru izgonirea hrăpăreților a rămas de poveste. Pentru că, spre deosebire de prezent, în Țara lu' Papură Vodă, de atunci, cel care făcea ce voia era românul. Nicidecum străinul: austriac, turc, grec sau cine mai știe ce o fi fost el. Căci, asta s-a întâmplat cu adevărat, natul nu le-a îngăduit să se manifeste la liberă apreciere în această parte de Țara Românească. Încât, aidoma ungușilor cândva și austriecii au fost nevoiți să lase totul baltă și să-și abandoneze izvorul din ale cărui ape începuseră să se „adape” din plin. Astfel, spre deosebire de ceea ce se întâmplă acum, când austriecii își extind afacerile pe seama românilor – fără ca vreunul dintre reprezentanții puterii să-i deranjeze cumva – și, mai mult, ne impun și ne umilesc la noi acasă, în timpurile respective, altfel stăteau lucrurile.

Forțați de împrejurări, austriecii au ales să manevreze într-un alt mod masa asupra căreia se așezaseră ca o pecingine: i-au atras pe răzvrățiți și pe jefuitori de partea lor, oferindu-le funcții importante în administrarea treburilor interne. În folosul lor, bineînțeles. Numai că, în situația dată, românii nu s-au detașat de interesul național și le-au pus capac manipulatorilor. Mai pe românește, „le-au tras clapa”. Ca, într-un final, să nu le permită să mai scoată ceva din bogățiile acestui plai de legendă. Cum de legendă este și întâmplarea pusă în sarcina vestitului haiduc Neagu Papură, care – după cât se spune – le-ar fi confiscat austriecilor vreo 20 de căruțe cu aur, din taxele încasate în Ardeal și în Oltenia.

Caracteristica pentru dominanta perioadei respective constituind-o eludarea legilor și normelor impuse de către dominația străină, la noi în țară. Lozinca cea mai potrivită datinei străbune fiind: „Totul pentru interesul obștesc, nimic în favoarea ocupantului!”

Încercarea unora de a acorda iz peiorativ perioadei cât s-a statornicit *Țara lu' Papură Vodă*, invocând că, între anii respectivi, în această parte de teritoriu românesc s-ar fi întâlnit, chipurile, „Țara Nimănu”, nu are nicio justificare. Căci, Țara Nimănu era, într-adevăr, Țara Românului, unde acesta se putea exterioriza în libertate deplină și unde chiar se învioraseră comerțul, starea socială și situația economică.

Poate, doar astăzi să fie așa.

Căci, nu putem să ne închipuim altfel, din moment ce străinii au ajuns să dicteze asupra interesului românesc, pe care – vrem sau nu vrem să recunoaștem – se pare că ni l-au confiscat. Păi, cum altfel, când austriecii ne jefuiesc bogățiile cu toptanul, ucrainenii ne râd în nas, în timp ce ne blochează căile navigabile și se înstăpânesc pe bucăți de pământ românesc, batjocurindu-ne credința și limba.

Adăugați la toate acestea – care nu sunt inventariate complet – ce se întâmplă în Transilvania, unde ungurii din Ungaria persiflează tot ceea ce este sfânt și tradițional românesc, își însușesc imobile și cumpără pământ, dezvoltându-și afacerile la propriul cherm, inclusiv prin construcția neautorizată a unui aeroport, stadion și a atâtor alte edificii.

Totul sub oblăduirea unor autorități, pe care nu mai știm cum să le categorisim, ca să nu greșim cumva. Oricum, în niciun fel în slujba poporului român. Este toată această mascaradă o dovadă crasă de incompetență, este prostie, este corupție, este lașitate?! Credem, că este câte puțin din fiecare, numai dragoste de țară și de nația românească nu este! Și-atunci, vi se pare cumva exagerat să spunem că, orice asemănare cu acea „Țara Nimănu” nu este tocmai întâmplătoare?

Cât despre „Țara lu' Papură Vodă”, nici vorbă, pentru că, în acea Țară, totul se întreprindea numai și numai în interesul românului. Pe când astăzi – când, chipurile, nu mai suntem sub nicio ocupație – am ajuns la un pas de a nu mai avea ceva românesc. Restul, la aprecierea generală. Și, dacă majoritatea așa se complace, atunci hai cu toții la vot. Un vot, pe care, din nefericire, nu mai știm cui să-l acordăm, căci prea îndelung am fost dezamăgiți de către cei care mai au tupeul să se numească „politicieni români”, de cei care jură pe Constituția României, ca imediat să o încalce.

În ce ne privește, suntem depășiți de situație, chiar dacă uneori resimțim lipsa unui autentic Papură Vodă, cât despre un Vlad Țepeș nici nu mai încap vorbă.